Բշի (20 Յ——նի) հանեցին ի զնտանէն։

ԻԳ–ին օր Եշի. ԻԵ եւ Լ գող սպանեցին. եւ էր փոյթ այսմ բանիցս վէզիրն։ Եւ առաւօտուս (24 Յ——նի) Զ ղալպաղան ըմբռնեալ ի սահմանս Ղարամանին. գլուխն հռոմի երիցութենէ դարձած տաճիկ մի և մի հայ՝ Ուստա Տիլէկ կոչեցեալ և այլ Բ հայ և Բ տաճիկ բերեալ կախեցին յամենայն տեղիս ի տեսիլ ռամկաց քաղաքիս։

Կիրակի (26 Յ——նի). Մլքէ որդի Յակոբն կարգեցաւ եւ անդ գնացաք երեկոյիս։ Եւ օրս էր որ խարաճն ելաւ։

Եւ Բշի (27 Յ——նի) երեկոյիս Տէր Գասպարի որդւոյ հարսնիքն գնացաք ի Խասքօյն, և Գշի (28 Յ——նի) եկաք։

Յուլիս ամիս օր Ուրբաթ։

ԺԳ–ին Գշի օր զտէզկեահտարն փոխեցին փաանն, որ Կարապետն էր եւ եդին ի տեղի նորա զԿիրակոսն։

Եւ Եշիս (14 Յ——լի) մարախ բազում ել եւ անց գնաց ընդ հարաւ ի վերայ ծովուն։

Ի սմին աւուր ի քաղաքն Եւդոկիա Բ եկեղեցի են քակեր Տաճիկքն նէֆիրամ արարեալ, քանզի յոյժ հռչակաւորք էին լեալ և մօտ Տաճկացն, և ասեն թէ Քակեցէք ի գլխոյն փոքր ինչ ցածուցանել, եւ այնպէս առնեն։ Եւ ազգն Հայոց ասացեալ թէ Մեք այլ չեմք շիներ զդա, վասն է՞ր քակեցիք զդա. ահա կու երթամք ի թագաւորն զանկատ ի ձեռաց ձերոց։ Եւ զայս լըւեալ մուֆտուն՝ լցեալ բարկութեամբ նէֆիրամ առնէ, այսինքն է՝ աշխարհաժողով Նոցա և զամենեսեան ժողովէ եւ դիմեալ ի վերայ եկեղեցեացն՝ զհիմն յերևան հանեալ արեգակին։

ԺԷ–իս Կիրակի Վարդավառ։

Ի միւս Կիրակիս, որ էր ամսոյն ԻԴ, ի Սուրբ Նի–